

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: ‘Nezabiješ, nezczizolžiš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!’“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohlédl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“ (Mk 10,2-16)

+ + +

K ZAMYŠLENÍ

Všimněme si drobné poznámky, kterou Ježíš začíná svoji odpověď. Ne náhodou odkazuje na Boha, který je jediný dobrý! Pokud člověk nevěří v dobrotu Boží, pak se bude neustále více či méně snažit Boha nějak koupit či si bude snažit naklonit Boží přízeň nějakými skutky. Bohatství nemusí ani tolik znamenat množství peněz, ale jistoty, o které se opíráme více než o Boha. Jsou pro nás „více dobrými“ než Bůh. Podstatou je tedy odvaha svěčit Bohu svůj život i se vším, co máme. V tom tkví pravá moudrost. Je zřejmé, že jde v posledku o vztah s Bohem a živý vztah není myslitelný jinak než skrze Ducha svatého. Bez Boha

není možné do nebe vstoupit. Jen s jeho pomocí. Bohatý muž byl přesvědčen o své dokonalosti. Chtěl spoléhat na sebe. Ježíš ho ale usvědčil, že jeho dokonalost je velmi křehká. Bez Ježíše do nebe nedojde! (vira.cz)

Modlitba

Milovaný nebeský Otče,
uč mě prosím pod vedením Ducha svatého
následovat příklad Pána Ježíše
v každém okamžiku dnešního darovaného dne.
Chci nést ovoce Tvé lásky.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Dobrý člověk je svobodný, i kdyby byl otrokem. Zlý člověk je otrokem, i kdyby byl králem. (sv. Augustín)
- Měj trpělivost se vším, především se sebou samým. (sv. František Saleský)
- Existuje dobro bez zla, avšak neexistuje zlo bez dobra. (sv. Tomáš Akvinský)
- Ne všechno, co se blýská, je zlato. Ne všechno, co nabízí dnešní svět-kultura, je dobré.

VÁCLAV č. 39. (2015)

11.10.2015

28. neděle v mezidobí Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
Webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30 hod.
	St – v 17.30 hod.
	Čt – v 7.30 hod.
	Pá – v 17.30 hod.
	Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 hod. 17.10. zrušena

Sbírka z neděle 18.10. bude věnována na
misijní dílo církve.

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 16.30 hod.

Odpověď k žalmu – neděle 11.10.2015

**„Nasyť nás, Pane, svou slitovností,
abychom se radovali.“**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

167. Co je to liturgie?

Liturgie je oficiální bohoslužba církve. Liturgie není nějaká akce, která si libuje v zajímavých nápadech a dobré hudbě. Člověk liturgii nevytváří ani nevymýšlí. Liturgie je živá a vyrůstá z tisícileté víry. Bohoslužba je posvátná a vznešená událost. Rozechvívá člověka, když vytuší, že sám Bůh je skrytě přítomen v jejích posvátných znameních a v jejích drahocenných, často nesmírně starých modlitbách.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

12. října – nez. pam. sv. Radima, biskupa

Narodil se v letech 960—970 jako syn libického knížete Slavníka. Jméno jeho matky neznáme, protože nebyla první Slavníkovou ženou, jak uvádí Vojtěch Tkadlečík v Bohemia sancta. Byl nevlastním bratrem sv. Vojtěcha (pam. 23.4.) a život obou byl velmi úzce spojen. Velkou část života prý prožil po Vojtěchově boku, ale za Radimova dětství, prožívaném na Libici, už Vojtěch začal devítileté studium v Magdeburku. Tam odešel později studovat i Radim. Při třetí cestě z Říma do Čech, na kterou byl Vojtěch poslán papežem Řehořem V., se dozvěděli o nesmiřitelném nepřátelství Vršovců a Vojtěch s Radimem využil domluveného dovolení a oba změnili cestu. Zastavili se u Boleslava Chrabrého, pak zamířili k pohanům na severu Polska a dál na území pohanských Prusů. Zde poblíž Královce byl Radim v dubnu 997 svědkem Vojtěchovy mučednické smrti a sám byl od Prusů zajat. Po propuštění se vydal k Boleslavovi Chrabrému a postaral se, aby tělo jeho bratra Vojtěcha bylo uloženo nejprve v Tremešně a pak v Hnězdně.

Podle přání Boleslava Chrabrého navštívil Radim opět Řím, byl přijat novým papežem Silvestrem II., který ho r. 999 vysvětil na biskupa a jmenoval arcibiskupem v Hnězdně. Z jara následujícího roku tam Radim nastoupil na stolec za přítomnosti císaře Oty III., Boleslava Chrabrého a dalších významných osobností. Podléhaly mu také diecéze Krakov, Vratislav a Kolobřeh. Je prvním Čechem, který obdržel takto vysokou hodnost.

Radim byl podoben svému svatému bratru Vojtěchovi

svou učeností, mnišskou horlivostí, výmluvností i duchem zaníceným pro věc Boží a spásu duší.

Jeho ostatky se dostaly do Prahy r. 1039, po dobytí Hnězda Břetislavem I., jako válečná kořist. Byly uloženy do krypty sv. Kosmy a Damiána ve svatovítském chrámu.

11. října – nez. pam. sv. **Jana XXIII.**, papeže

14. října – nez. pam. sv. **Kalista I.**, papeže a mučedníka

15. října – pam. sv. **Terezie od Ježíše**, panny a učitelky církve

16. října – nez. pam. sv. **Hedviky** a sv. **Markéty Marie Alacoque**, panny

17. října – pam. sv. **Ignáce Antiochijského**, biskupa a mučedníka

18. října – 29. neděle v mezidobí, (sv. Lukáše evangelisty); misijní neděle

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne – 11.10.2015 – v 9.00 hod.

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za † Libora

St – 14.10.2015 – za † rodiče Kartákovy, sestru a vnučku

Pá – 16.10. – na dobrý úmysl

Ne – 18.10.2015 – v 9.00 hod. za † manžela a otce Antonína

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za † Marii a Josefa Zimovi a za † Olgu Trojanovou

Odvaha učit se

Pán Ježíš si k rozvoji svého poslání nevyhledal učení a výřečné členy židovské velerady, „duchovní profesionály“ své doby, kteří byli samospravedliví a pyšní na své vědomosti. Ty jednoduše obešel, protože nebyli ochotni hledat nové postoje k biblickým pravdám.

Za své „kolegy“ si překvapivě vybral lidi z nejnižší sociální vrstvy – rybáře. Tyto neučené muže pověřil šířením úžasné pravdy, která měla pohnout světem. Tento nejlepší učitel využíval každou příležitost k tomu, aby jim objasňoval hluboké pravdy o lásce nebeského Otce, seznamoval je s všestrannou pomocí Ducha svatého také s nimi mluvil o tom, jaký význam bude mít jeho oběť na kříži pro každého, kdo stojí o věčnost s ním. Učitel světa učil své učedníky v chrámě, na břehu jezera, při posezení v trávě, během cestování do různých vesnic a městeček, také při stolování s různými lidmi, a dokonce

i na ulici. To vše dělal proto, aby později oni sami mohli učit další a posílat je do světa s nádherným poselstvím o Boží lásce – s evangeliem. Jejich žáci pak měli učit další a tento „řetěz“ učednictví má teď zasáhnout i nás. Slovo „učedník“ má základ v termínu „učit se“. Lidem, kteří své spasení staví na příslušnosti k nějaké církvi, stačí jen někam patřit. Učedník ale touží po novém poznání. Nevymlouvá se na věk, okolnosti nebo problémy. Učedník s vděčností přijímá každý den jako dar, jako součást školy života. Je rád, že se může učit, jak být stále podobnější svému učiteli, který je láska.

Pohanství není křesťanství

Keltové v noci (31. října) slavili začátek nového roku, svátek, ve kterém se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých. Umísťovali do oken rozžatou svíci ve vydlabané řepě, aby svítila na cestu duším zemřelých. Aby tomuto pohanskému svátku dal křesťanský rozměr, zavedl papež Bonifác IV. (608-615) po poradě se sv. Kolumbánem pro Irsko a Anglii na tento den svátek Všech svatých (ang. All Hallows Day – z toho Halloween). Papež Řehoř IV. pak roku 835 potvrdil tento svátek pro celou západní církev. Pro potvrzení úcty k zemřelým předkům připojil roku 998 clunýjský opat Odilo 2. listopad slavení Památky věrných zemřelých – den modliteb za zemřelé.

Právě tento den patří spolu s Vánocemi v naší odkřesťanštěné společnosti k nejvíce prožívaným svátkům.

(o. Marek Miškovský, Tarsicius, 11/2013)

Vydlabaná dýně nepatří do křesťanského slavení památky věrných zemřelých. Zábavy s maskami a průvody s lampiony, např. na hřiště, to jsou zvyky komerční povahy.

Evangelizace - Lovosice 24. - 25. října 2015

24. října - sobota

16.00 hod. – „Zelené náměstí“

- hudba, písničky, tance – chvály, - pantomima, svědectví

17.30 hod. – kostel sv. Václava